

SADRŽAJ:

UVODNA RAZMATRANJA.....	2
ŽIVOTNA SREDINA KAO SISTEM.....	3
RAZVOJ EKOLOŠKE SVESTI.....	5
UPRAVLJANJE LJUDSKIM RESURSIMA.....	7
KONCEPT ODRŽIVOSTI RAZVOJA.....	9
RAČUNARSKI HARDWER KAO OTPAD BUDUĆNOSTI.....	10
ZAKLJUČAK.....	12
LITERATURA.....	13

UVODNA RAZMATRANJA

Čovečanstvo je danas konfrontirano sa mnoštvom egzistencijalnih kriza, među kojima ekološka kriza zauzima posebno mesto. Do sada čovek nije bio u stanju da stvori jedan idealan sistem civilizacije i da izbegne krizna stanja tog sistema. Ekološka svest predstavlja neophodnu osnovu daljeg, održivog razvoja zaštite životne sredine. Zajedno sa znanjima i veštinama obezbeđuje osnovu za pomeranje u veće sisteme, šire ciljeve i sofisticiranije razumevanje uzroka, veza i posledica koji vladaju u životnoj sredini. Zaštita i unapređenje čovekove sredine značajan je globalni problem savremenog društva. Njegovo rešavanje inicira, između ostalog i pronalazak načina za racionalno i kompleksno korišćenje prirodnih resursa, te načina za vođenje aktivne demografske politike i razvijanje i unapređenje međunarodne saradnje u oblasti naučnih istraživanja. Novi odnos prema životnoj sredini, kao i preobražaj duha savremene sfere rada postaje imperativ. Konceptija održivog razvoja nudi mogućnost harmoničnog razvoja.

Zagađenost i zaštita životne sredine već više decenija predstavljaju veoma značajan problem čovečanstva, bez obzira na trenutni stepen razvoja društva i proizvodnih snaga u pojedinim delovima naše planete. Postojeći problemi se nameću nauci i operativi naglašenom aktuelnošću i akutnošću, te sve jasnije dolazi do zaključka da zdrave životne sredine nema previše, da su brojni elementi u njoj ugroženi, da je stepen samoregulacije nekih objekata neznatan i da jednom poremećeni ekološki odnosi gotovo ničim i nikada ne mogu biti dovedeni u prvobitno stanje. Bez obzira na značajne regionalne razlike u stepenu ugroženosti životne sredine, posebno njene prirodne komponente, planovi, programi i akcije njene zaštite i unapređenja su globalni problem. Savremeno društvo mora brže i bolje shvatiti upozorenje naučnika i stručnjaka o stanju životne sredine, tj. činjenice da slobodne, izvorne i nezagađene životne sredine ima sve manje, a ugrožene, degradirane i devastirane sve više. Druga se širi na račun prve brže nego što se mnogima čini, brže nego što je nauka sa kraja našeg veka to mogla da utvrdi i prognozira. Narušavanje ekološke ravnoteže nastaje kao posledica čovekove radne delatnosti, kojom čovek „prisvaja“ prirodu, i stvara proizvode. Pri tome ne dolazi samo do poremećaja ekološke ravnoteže i ekosistema, već i do ugrožavanja integriteta čoveka i njegovog opstanka. U ovom, XXI veku, društvo se suočava sa sledećim globalnim problemima: - oštećenjem biosfere i njenim ekosistemima, - ogromnim brojem stanovnika – preko 6 milijardi sa prognozom udvostručavanja do 2020. godine, - iscrpljivanjem i umanjenim količinama mnogih izvora mineralnih i energetskih sirovina, - zagađenjima i degradacijom medijuma vazduha, vode, zemljišta, - globalnim promenama klime, - uništenim vrstama biljnog i životinjskog sveta i daljim ugrožavanjem biodiverziteta, - beskućništvom ¼ svetskog stanovništva, - oštećenjima ljudskog zdravlja i ugrožavanjima života, - velikim količinama otpada u sva tri agregatna stanja i sl. Opstanak ljudskih zajednica je u prošlosti veoma često bio ugrožen prirodnim katastrofama, epidemijama, ratovima, oskudicom hrane i drugim uticajima koji su, međutim, uvek bili prostorno ograničeni. Za razliku od egzistencijalnih kriza prošlosti, krize današnjice ne potiču od prirodnih nepogoda koje su prostorno ograničene, već od globalnog nesklada u idejno-materijalnom smislu čitave industrijske civilizacije. Do sada čovek nije bio u stanju da stvori jedan idealan sistem civilizacije i da izbegne krizna

stanja tog sistema. Pristupi rešavanju ovog problema se razlikuju u nauci. Neki od pristupa mogu bit u : - prelasku privrednih sistema iz permanentnog rasta u stacionirano stanje, - izgradnji ekološke svesti kod ljudi, - uvođenje socijalnih programa, - primeni tehničkih mera (npr.filteri, električni automobili i sl.), - samoregulationoj sposobnosti prirode i inventivnoj snazi čoveka, koji će svaki problem blagovremeno naći i adekvatno rešiti .Za sada nema integralnih sistemskih studija koji bi razjasnili prave dimenzije ovih problema kao i realne mogućnosti njihovog rešenja. Ideje potrošačkog društva da proizvode što je jeftinije i što više, bez obzira na primenjene tehnologije, odnosno štetne posledice koje one imaju na životnu sredinu i koje dovode do većeg zagađivanja. Ovakav pristup nameće razvoj ekološke svesti u svetlu koncepcije zaštite životne sredine, čiji su ciljevi racionalno trošenje prirodnih dobara, nalazišta i uvođenje mera zaštite, što u krajnjoj liniji samo prividno poskupljuju i ograničavaju proizvodnju, odnosno dovodi do umanjenja profita.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com